

तृद्यमानः, तर्द्यमानः, तितर्दिष्यमाणः-तितृत्स्यमानः, तरीतृद्यमानः;
 तर्दः, तर्दः, तितर्दिषः-तितृत्सः, तरीतृदः;
 तर्दितुम्, तर्दयितुम्, तितर्दिषितुम् तितृत्सितुम्, तरीतृदितुम्;
 तृत्तिः, ¹वितर्दिका, ^A तर्दना, तितर्दिषा-तितृत्सा, तरीतृदा;
 तर्दनम्, तर्दनम्, तितर्दिषणम्-तितृत्सनम्, तरीतृदनम्;
²तर्दित्वा-तृत्त्वा, तर्दयित्वा, तितर्दिषित्वा-तितृत्सित्वा, तरीतृदित्वा;
 वितृद्य, वितर्द्य, वितितर्दिष्य-वितितृत्स्य, वितरीतृद्य;
³दण्डोपतर्दं दण्डेनोपतर्दं वा गाः कालयति ।

तर्दम् २, } तर्दम् २, } तितर्दिषम् २-तितृत्सम् २, }
 तर्दित्वा २-तृत्त्वा २, } तर्दयित्वा २, } तितर्दिषित्वा २-तितृत्सित्वा २, }
 तरीतृदम् २; }
 तरीतृदित्वा २. }

(768) “तृन्फ तृत्तौ” (VI-तुदादिः-1308. सक. सेट्. पर.)

तृम्फादिः ।

‘प्रीणने—’ इति द्रुमे । इति धा. का. व्याख्यायाम् (2-27) ।
⁴तृम्फकः-म्फिका, तृम्फकः-म्फिका, तितृम्फिकः-षिका, ⁵तरीतृम्फकः-फिका;
 तृम्फिता-त्री, तृम्फयिता-त्री, तितृम्फिषिता-त्री, तरीतृम्फिता-त्री;

1. ‘संज्ञायाम्’ (3-3-109) इति स्त्रियां भावादौ ष्वल् । वितर्दिका = वेदिः ।
2. ‘उदितो वा’ (7-2-56) इति इड्विकल्पः । इदपक्षे ‘न क्त्वा सेट्’ (1-2-18) इति क्स्वनिषेधात् गुणो भवति । इडभावपक्षे चत्वे रूपम् ।
3. ‘हिसार्थानां च समानकर्मकाणाम्’ (3-4-48) इति णमुल् । ‘तृतीयाप्रभृतीन्यन्यतरस्याम्’ (2-2-21) इति समासविकल्पः ।
4. नोपधोऽयं धातुः । नकारस्य, ‘नश्चापदान्तस्य झलि’ (8-3-24) इत्यनुस्वारे, ‘अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः’ (8-4-58) इति परसवर्णो मकारः । एवं सर्वत्र ज्ञेयम् ।
5. यङन्तेऽभ्यासस्य, ‘रीगृत्वत इति वक्तव्यम्’ (वा. 7-4-90) इति रोगागमः । यङ्निमित्तकः सर्वत्र, ‘अनिदितां हल् उपधायाः क्ङिति’ (6-4-24) इति नकारलोपः ।
- Δ. ‘दुरीश्वरद्वारबहिर्वितर्दिकादुरासिकायै रचितोऽयमञ्जलिः ।’ वैराग्यपञ्चके 3.